

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg
Christiansborg

8. november 2017

Svar på Social-, Indenrigs- og Børneudvalgets spørgsmål nr. 16 (Alm. del) af 12. oktober 2017 stillet efter ønske fra Susanne Eilersen (DF)

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for reglerne for kommunernes brug af SKI aftaler, herunder særligt inden for fødevarer. Ministeren bedes desuden forholde sig til, om en medarbejder i en institution beliggende i en kommune, der har indgået en SKI aftale om fødevarer, må indkøbe mælk og brød i det lokale supermarked til institutionen, eller om institutionen skal have alle fødevarer - også mælk og brød - leveret i henhold til SKI aftalen, selv om det bliver dyrere for institutionen. Ministeren bedes desuden oplyse, hvilke muligheder en institution har for at fravige en af kommunen indgået SKI aftale?

Svar

Finansministeriet har i forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet anmodet Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S (SKI) om svarbidrag.

SKI har i den forbindelse udtalt:

”De fælleskommunalt forpligtende indkøbsaftaler udspringer af regeringens og KL's aftale om kommunernes økonomi fra 2012 og er bekræftet i de senere økonomiaftaler. Det er målsætningen med de fælles indkøbsaftaler, at kommunerne skal forpligte sig på et koordineret og standardiseret sortiment med henblik på at effektivisere indkøbet. Der er indtil videre idriftsat godt 20 forskellige fælleskommunale, forpligtende aftaler, og erfaringerne er gode.

...

Det er kommunerne selv, der vælger, hvilke aftaler der skal udbydes som kommunalt forpligtende aftaler. SKI er operatør for aftalerne og har blandt andet dialogen med brancheorganisationer og potentielle leverandører, ligesom SKI gennemfører en grundig markedsanalyse, der bl.a. kortlægger markedsstrukturen, indkøbsmønstre mm. De enkelte aftaler udarbejdes i tæt samarbejde med eksperter fra kommunerne via såkaldte projektgrupper. Projektgrupperne er bl.a. med til at fastlægge aftalernes sortiment, leveringskrav mv.

Inden udbudsmaterialet færdiggøres, gennemfører SKI en høring, hvilket giver kommunerne mulighed for at kommentere udkastet. På baggrund af høringen tilrettes og færdiggøres udbudsmate-

rialet. Herefter har kommunerne mulighed for at tilslutte sig aftalen, og det er således op til den enkelte kommune at beslutte, hvorvidt de ønsker at forpligte sig til anvendelse af aftalerne eller ej. Generelt vælger omkring 60 kommuner at tilslutte sig aftalerne, og når aftalerne genudbydes, vokser den gennemsnitlige tilslutning til omkring 80 kommuner.

Konkret i forhold til den kommunale forpligtende aftale på fødevarer (50.90 Fødevarer), kan det oplyses, at aftalen er udviklet i tæt samarbejde med repræsentanter fra kommunerne. Under tilblivelsen af aftalen fremhævede den kommunale projektgruppe vigtigheden af, at aftalen i praksis afspejlede de meget forskellige fødevarepolitikker, der findes lokalt.

Derfor er aftalen tilrettelagt, så hver kommune ved tilslutning til aftalen har mulighed for at skræddersy aftalen, fx ved at kunne friholde visse kategorier, hvis man f.eks. har et ønske om, at kommunen køber lokalt producerede produkter (f.eks. æg eller by-bonning). Derudover omfatter aftalen et fuldt økologisk såvel som et fuldt konventionelt sortiment, således at aftalen også kan imødesæ kommunernes politikker for indkøb af økologiske fødevarer.

Den kommunale projektgruppe besluttede, at aftalen skulle målrettes storkøkkener, som aftager en vis volumen, både henset til et økonomisk bæredygtigt princip for leverandørernes forretning, men også henset til den miljømæssige belastning ved at have store lastvogne, som afleverer små partier fødevarer til små institutioner.

...

I alt valgte 51 kommuner at tilslutte sig aftalen. De tilsluttede kommuner er forpligtet til at anvende aftalen i den udstrækning, aftalens sortiment dækker køkkenernes behov. Endvidere har en række af de 51 kommuner undladt at tilslutte sig udvalgte fødevarekategorier.

Med andre ord er en kommune således forpligtet til at købe de fødevarer på aftalen, som aftalen dækker, såfremt kommunen ikke har valgt at fritage sig forpligtelsen på de pågældende fødevarer.

...

Udover den kommunalt forpligtende aftale på fødevarer, tilbyder SKI også en frivillig rammeaftale på fødevarer. Denne aftale er frivillig for offentlige institutioner at anvende. Hvorvidt de enkelte offentlige myndigheder i forbindelse med deres egen indkøbspolitik vælger at anvende den frivillige SKI-aftale og implementere den med en pligt for deres decentrale institutioner til anvendelse, er op til den enkelte offentlige myndighed. Hvorvidt en institution har mulighed for at fravige en af kommunen indgået SKI-aftale er således afhængig af både aftaletypen (forpligtende eller frivillig) og kommunens indkøbspolitik.”

Med venlig hilsen

Sophie Løhde
Minister for offentlig innovation